

प्रवेश सं० ३४८५४

विषयः ३० काठमा

क्रम सं० १५४

नाम आहु उमापम्

ग्रन्थकार

पत्र सं० १-२००

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३४ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ११

आकारः ११.४.४४.००

लिपिः १.००

आधारः ३१

वि० विवरणम् २

१.१५८८०

वी० एस० यू० पो०--७७ एस० सी० ई०--१६५१--४० ०००

१०
०. ३५९

008990

स चिंटीकरां नाम आद्वैतवैराग्यवद्वेषत् अद्यै सं योजनै नै वपिंड सं योजनं न तु
इति आद्वैतमादौ

पनसंपन्नः चक्षुषा एव ब्रह्म लोके । न्यसौवसवित् युगमध्यमवयस्कः सर्वस्येदं
 विशिष्य एव । अत्र वास्तवः यो रथं ये नीतिदे दार्थवित् ज्येष्ठः मासामि येन तदध्याय
 नो गेहं च तदुता चरणेन यस्तदधीते ज्येष्ठः सोमा ॥ त्रिमधुर्गुह्यै दे कदेशस्तद्वृत्तदुता
 चरणेन यस्तदधीते स त्रिमधुः ॥ त्रिसुपर्णमग्नयुस यो रे कदेशस्तद्वृत्तचतुचरणे
 न यस्तदधीते स त्रिसुपर्णिकः एते ब्रह्मणा श्राद्धसंपद इति वक्ष्यमाणं क्रियासंवेधः
 स्वस्त्रीयस्तु विजा मातया ज्यश्च सुरमातुलाः ॥ त्रिणाचिकेतदौ हि चाशिष्यसंवेध
 धिवाधवाः ॥ स्वस्त्रीयो माग्निनेयः ॥ ऋत्विगुक्तलक्षणः ॥ जामाता देहिर्नृजी त्रिणा
 चिकेतं यजुर्वेदिक देशस्तद्वृत्तदुता चरणेन तदध्यायी त्रिणाचिकेतः ॥ अन्त्यासु
 सिद्धः ॥ एते च पूर्वोक्तो ग्यश्रोत्रियासु वेदितव्याः अनुक्तस्तयज्ञेयः सदा सद्गिरा हि
 तं इत्यभिधाय मनुना स्वस्त्रीयादिभिर्भूतिहितत्वात् ॥ कर्मणि शास्त्रेण निष्ठापय

भाव

सतिर

त्रिब्रह्मचारिणः पितृमातृपराश्रयब्रह्मणाः श्राद्धसंपदे ॥ कर्मनिष्ठाः विद्वानुष्ठानपुरः ॥
 तपोविद्वस्तपःशीलः सन्ध्याव्रतस्थाव्रतः ॥ यश्च यस्य संप्रवृत्तिः पंचाग्नीविद्याध्यायी च ॥ ब्रह्म
 चारी उपकुर्वीत कीर्तिमश्नुते ॥ पितृमातृपरास्तनूजापरा ॥ चकाराज्जानिष्ठादयश्च ॥ ब्रह्म
 णानक्षत्रियादयः श्राद्धसंपदे श्राद्धसंयफलसंप्रतिहेतवः ॥ वर्ज्यानाह ॥ गेगीहीनातिरिक्त
 गः कालः पौनर्भवस्तथा ॥ अवेकीर्णकुंडगोलैकुनस्त्रीश्यावदंतकः ॥ गेगीमहाहोमपस्त
 श्रीगुः हीनमतिरिक्तं वा अंगयस्यासौ हीनातिरिक्तः ॥ एकैनाक्षणाद्यो न पश्यत्यौकोला
 एकास्मादेवोध्य ॥ छिन्नविद्वज्जननं खलतिदुश्चर्मप्रभृतयो निरस्ताः पुनर्भूतलक्ष
 णातस्याजातः पौनर्भवः ॥ अवेकीर्णब्रह्मचार्यवसन्नखलितः ॥ कुंडकोलकोपरदार
 सुजायेते द्वौ सुतौ कुंडगोलकौ ॥ पत्यौ जीवति कुंडसुमृते भर्तरी गोलकै ॥ इत्येव लक्षण
 ॥ निस्त्रीसकुचितनखः श्यावदंतकः स्वभावकसुदशनः ॥ एतश्चादे निदिताः वक्ष्यमाणेन

त

ब्रह्मचर्यः ३

कु

को ३

संवत् ॥ १८८८ ॥ तकाध्यापकः ॥ श्रीवः कन्यादुष्टमिश्रस्तकः ॥ मित्रधुक् मिश्रः सोमनि ॥ श्री
 परिचिदकः ॥ १९ ॥ वेतनग्रहणेनयोध्यापयति ॥ मिश्रकोध्यापकः ॥ वेतनदानेनयोध्यापयति ॥
 सोपि ॥ श्रीयो नपुंसकः ॥ असेदिः सदिर्जीदोयैः कन्यायादुष्टयिता कन्यादुष्टी ॥ स
 तासुसताबावसहत्यादिना अभियुक्तो अभिशस्तः मित्रधुक् मित्रदोही परदोयसं
 कीर्तनशीलः पिशुनः सोमविक्रीयज्ञे सोमस्यविक्रेता ॥ परिविदकः परिवेता ॥
 ज्येदे अस्तते दारे अस्तनपि परिग्रहेयायः कनीयान्दरपूरिग्रहमन्ति परिग्रहं याकु
 यीत् ॥ सपरिवेता ज्येष्ठस्तु परिवितिः ॥ तथाहमनुः ॥ रागमि होत्र संयोजकः कौट्य
 म्ने स्थिते ॥ परिवेता सविज्ञेयः परिवितिस्तु पूर्वज इति ॥ एवं दानयाजकावपि
 परिवितिः परिवेता च यथाचः परिविद्यते ॥ सर्वे ते नरकं यांति राहयाजकेषु च मा
 रतिवचनात् ॥ मातापितृगुरुत्यागी कुंजशीवृषलत्पजः परपूर्वपतिस्तनः क
 नसं सगी

राम
 ३

मंदुष्टाश्च निदिताः ॥ विनाकारेण मातापितृगुरुनयस्य जति समाना पितृगुरुत्यागी एवं
 आर्यो सुतत्याग्यपि हृद्वेचमातापितरौ साध्वीनाय्यो सुतः शिशुश्च अथ कार्यशतं कृत्वा नर्तः
 व्यामनुरव्वीदिति समाननिर्देशात् कुंडस्यान्नेयोश्नात्यसौ कुंडाशी एवं गोलकस्या
 पि यस्तयोरन्मश्नाति सकुंडाशी प्रकीर्तितः इति वचनात् वृषलो निर्दग्धस्तत्सुतो वृ
 षलात्मजः परपूर्वापुनर्नृत्तस्यापतिः परपूर्वपतिः अदन्नादायोस्तनः कर्मदुष्टाः शा
 स्त्रविरुद्धकारिणः चकारात् किं तव देव लक्षप्रभृतयः एते आदिनिदिताः प्रतिषिद्धा
 अग्न्याः सर्वेषु वेदेष्वित्यादिना आदयो गप्राप्ता अप्रतिपादनेनैव तद्वतिरिक्तानामयो
 ग्यत्वे सिद्धिपूनः केषां चिद्गोप्यादीनां प्रतिषेधवचनमुक्तलक्षणब्राह्मणासंभवे प्रतिषे
 धरहितानां प्राप्त्यर्थं एवं आदिकालान् ब्राह्मणां श्रौत्वा धुनापर्वणप्रयोगमाह निमज्ज

धूर्तः

कर्मभिः पूर्वैर्कृतानि भूतानि आदेहेनः क्रियतामिति पूर्वैर्दुष्टैर्मन्त्रैर्वेत्तव्यं न वा कलामभ्युगमवेदपरे युक्तं
 पूर्वैर्दुष्टैर्परे युक्तं आदेहे १

आत पूर्वद्युज्जोत्तराणानामवांछुचिः तैश्चापि संयतैर्नियमनोवाकायैकग्रायुपस्थिते नि
 मन्तयितव्यवरान्सम्यग्विधान्यशोदितानिति मनुस्मरणान् आत्मवांश्चैकोनादादि
 रहितं भवेत् यद्वा आत्मवान्नियते नृयो न वेताश्चिः प्रयतश्चैतेरयि निमंत्रितैर्जोत्तराणै
 र्मनोवाकायव्यापारैः संयतैर्नियतैर्नवितव्य ॥ ० ॥ अपराङ्गसमन्यच्च स्वागतेनाग
 तांस्तुतान् पवित्रपाणिग्राह्यां तानां सन्निधौ पवेशयत् अपराङ्ग उक्तलक्षणैतान्निमंत्रि
 तान्नाह्यस्वागतवस्वनेन पूजयित्वा कृतपादधावनान्वां तान्कृत्वा सन्नि
 धौ पवित्रपाणिः पवित्रपाणिं नुपवेशयत् यद्यपि सामान्येनापराङ्ग इत्युक्तं तथापि कुत
 पप्रागभ्यतदादिपंचसुमुहू नैषु परिसमापनं श्रेयस्करं अक्रामुहुतो विख्यातादराप
 च च सर्वदा तत्राष्टमो मुहूर्त्तः सकातः कुतपःस्थितः मध्यक्षि सर्वदोषस्मान्मदी

नवतिनास्करः तस्मादनंतफलदस्तत्रारंभो विशिष्यते ऊर्ध्वमुहूर्त्तान्तकुतपाद्यन्मुहूर्त्तचतुष्ट
 ये मुहूर्त्तपंचकं ह्येतत्स्वधाम्नवनमिष्यत इति वचनात् तथा अन्यदपि आदेहपयोगिकुत
 पसन्नकमुक्तं मध्याह्नः खड्गपात्रंचतथनिपालकं वलः नृप्यंदनोस्ति लागावौदो हिनश्च
 ष्टमः स्मृतः पापंकुस्तिमित्याहुस्तस्य संतापकारिणः अष्टावेतयतस्तस्मात्कुतपाद
 ति विस्मृता इति युग्मांदैवयथाशक्ति पित्र्ययुग्मांस्तथैव च परिश्रितेशुचौ देशदक्षि
 णप्रवणेतथा देवश्राभ्युदयिके आदेह युग्मान्समान्ब्राह्मणानुपवेशयित कथं य
 आशक्तिशक्तिमनतिक्रम्य तत्रैश्वर्यदेवद्वैमात्रादीनां तिसृणामेकैकस्याः द्वौ द्वौ ति
 सृणां वा द्वौ एवं पित्रादीनामेकैकस्य द्वौ द्वौ त्रयाणां वा द्वौ एवं मातामहादीनां च नग
 त्रयपिवैश्वर्यदेवं तंत्रं वा पित्र्यपार्वणा आदेह अयुग्मान्विषमामुपवेशयिदिति संवध्य

ति एतच्चपरिश्रिते सर्वतः प्रह्लादिते शुचौ गोमयादिनापलिघ्नदक्षिणाप्रवर्णदक्षि
 णतो वनंतं देशकार्यं द्वौ देवौ प्राकृत्यः पित्र्यउदगे कैकेमेव वा मातामहानामप्येवं तं
 त्रवा वैश्वदेविकं अयुग्मान् पित्र्य इति पार्वणा आढागमूतं वैश्वदेवयुग्मप्रसंग इद
 मारभ्यते द्वौ देवौ इति देवै वैश्वदेवे द्वौ ब्राह्मणौ प्राप्नुस्वावुपवेश्यौ पित्र्य अयुग्मानि
 त्यविशेषणप्रसंगे विशेष उच्यते त्रयः पित्र्य इति पित्रादिस्थाने त्रय उदं आस्वावुपवे
 श्याः पक्षांतरमाह एकैकेमेव वा वैश्वदेवे पित्र्ये वा एकमेकमुपवेश्येत संभवतो विक
 ल्यः मातामहानामप्येवं आढे निमंत्रणादि द्वौ देवौ प्राकृत्यः पित्र्यउदगे कैकेमेव वा
 मंतं पितृ आढवत्कर्तव्यं पितृ आढे मातामह आढे न वैश्वदेवं तं त्रेण वा कर्तव्यं तं त्र
 शतुः समुदायवाचकः यदा तु द्वौ वै ब्राह्मणौ लब्धौ तदा वैश्वदेवपात्रप्रकृत्या भय

पित्र्य वैश्वदेविकं

त्रैकैकं त्रः स्मरं नियुज्यात् यथाह वसिष्ठः यद्येकं नोजयेद्ब्रह्मदेवं तत्र कर्त्तव्यं न वेत् अ
 न्यत्र त्रिसुदृत्य सर्वस्य प्रकृतस्त्वच देवतायतने कृत्वा ततः आढं प्रवर्त्तयितुं प्रसज्य
 तदन्तं तु दद्याद्वा ब्रह्मचारिण इति पाणिप्रकृतं लनं दत्त्वा विष्टराशे कुशानपि आ
 वाहयेदनुज्ञातो विश्वदेवास इत्येवा तदन्तरं वैश्वदेवार्थं ब्राह्मण इति जलं विष्ट
 राशे कुशांश्च अयुग्मान् द्विगुणितानां सने दक्षिणां दत्त्वा विश्वान् देवानां वाहयिष्य
 इति ब्राह्मणानप्युत्तरावाहयेत्तानुज्ञातो विश्वदेवास आगत्य न युद्धा आगच्छतु
 महानागा विश्वदेवामहावलाः ये यत्र विहिता आढसावधाना नवतु त इत्यनेन च
 स्मार्त्तेन मन्त्रेण तानावाहयेत् एतच्च यज्ञोपवित्तिना प्रदक्षिणां च कार्यं अपसन्त्य

ततः कृत्वा पितृणामप्रदक्षिणमिति पित्र्ये विशेषः प्रवर्ण्यते यैवैरन्ववकीर्त्याथ नाज्ञनेसपवित्र
के शनोदेव्यापयः कृत्वा यवोसीतियवांस्तथा यादिव्या इति मंत्रेण हस्ते घर्घविनिः कृ
पित ततो वैश्वदेवायैवास्मिन् समीपमभिमृष्टादक्षिण्येनयवैरास्तीर्य्यनंतरं ते जसादिना ज
नेसपवित्रकुकुशयुष्मात्तर्हितैशनोदवोरभिष्टय इत्यनयर्चापः कृत्वा यवोसिधान्यराजो
वेत्यादिना मंत्रेण यवान्तर्गतो गंधपुष्पाणि च कृत्वा नंतरं मर्घपात्रात्तर्गतपवित्रांतर्हितपु
त्रावस्मिन् हस्ते पुयादिव्या आपः पयसेत्यादिना मंत्रेण विश्वदेवा इदं बोधमिष्यर्घोदकं वि
निः कृपेत् इत्योदकं गंधमात्यं धूपदानं सदिपकं अथ करशौचायैव मुदकं दत्वा यथाक्रमेण
वपुष्यधूपदीपदानं कुर्यात्तथा छादनदानं च गंधादीनां च स्मृत्यन्तरेणैकोविशेषो दृष्टव्यः
चंदनकुंकुमकपूरागुरुपद्मकान्यनुलेपनार्थ इति विष्णुनोक्तं पुष्पाणि च श्रीद्विजात्यः प्रश

स्तस्युमेन्निकाश्चितयुक्ताः शनोदेवानिसर्वाणि कुसुमानि च चंपकमित्याद्युक्तानि
वर्णानि च उग्रगंधान्ये गंधानि चैतद्यत्कौडवानि च पुष्पाणि वर्ज्जनीयानि रक्तवर्णानि या
नि च नक्तं किंजंकं टकिंजमपिशु क्लृप्तं गंधियत्तदद्यात्तर्कंदद्यात्तमपिकुंकुमं जजल
जंदद्यादत्यादीनि दृष्टव्यानि धूपचविशेषा विष्णुनोक्तः प्राण्यंगं सर्वेषां येन दद्यात् घृ
तमधुसंयुक्तं गुरुगुल्लश्रीखंडागुरुदेवदारुसरलादिदद्यादिति दीपचविशेषः शरैर्वनोक्तः
छत्तनदिपादातव्यस्तिलैस्तैलनवापुनः वसामदो इवंदीपं प्रयत्नं च वज्रयेत् आस्थाद
नं वशुत्वेन यमहर्तुं सदशं दद्यादिति एतच्च सर्वो वैश्वदेवानुष्ठानं कांडमुदञ्जुखः कुर्यात्
पितृकारं दक्षिणामुखः यथा हृष्टदृशा तातपः उदञ्जुखास्तदेवानो पितृणां दक्षिण
मुखः प्रदद्यात्पावर्गो सर्वदेवपूर्वविधानत इति अपसव्यंततः कृत्वा पितृणामप्रदक्षि

एतं द्विगुणं स्तुकुशान्दत्वाद्युशान्तस्त्वत्वापितृन् आवाह्यतदनुज्ञातो जपे दायं तु न
स्ततः ततो वैश्वदेवकोदानेतरगपसंबंधज्ञोपवीते प्राचीनवीते रत्वा अत्र तत इति वद
तां कोदानुसमयो दर्शितः पित्रादिनात्रयाणामयुग्मान् कुशान् द्विगुणं नुगान् प्रदक्षि
णं वा मतो विष्टरार्थमा सनेषूदकपूर्वेदत्वा पुनरुदकं दद्यात् अपः प्रदाय द्विगुणं नुगान्
नकुशान्दत्वापः प्रदापयेदित्याश्वत्थायनस्मरणात् एतच्चाद्यंतयोनुदकदानं वैश्वदे
वेपि त्रैच प्रतिपादनार्थं द्विष्टवमथपितृन् पितामहान् प्रपितामहानावाहयिष्य इति ब्राह्म
णान् षष्ट्वाहयेति तैरनुज्ञात उशंतत्वा निर्वामही सनयर्च्चापित्रादीनावाह्यायंतनः पि
तर इत्यादिनामंत्रेणापतिष्ठेत् यवा यो रक्त तिलैः काय्याः कुर्यादद्यादि पूर्ववत् दत्वा
र्विसेस्ववास्तिषांपात्रे रत्वा विधानतः पितृभ्यः स्थानमसीति न्युत्पात्रं कर्त्तव्यं यवा

श २

यः यवसाध्यानि कार्य्ये एव न्ववकिरणदीनितिलैः कर्त्तव्यानि ततो घपात्रासादनाद्या
 आदनात्तत्पूर्ववत्कुर्वात्तत्रायं विषः तिलानपहता असुरारक्षासीत्यादिनामंत्रेण ब्राह्म
 ण्यरितोऽप्रदक्षिणमन्वचकीर्यराजतादिपात्रेषु त्रिषयुग्मकुशनिर्मितकूर्चैर्तद्वि
 तेषु शब्दोद्गीरिति मंत्रेणापः क्षिप्वा तिलोसिसोमदेवत्यइत्यादिमंत्रेण तिलानगव
 पुष्याणि च क्षिप्वा स्वधाध्याइति ब्राह्मणानां पुरता घपात्राणि स्थापयित्वा यादिव्याइ
 तिमंत्राते पितरि दत्ते अर्घ्यं पितामहे दत्ते अर्घ्यं प्रपितामहे दत्ते अर्घ्यं इति ब्राह्मणानां हुस्तो च
 ईदद्यादिकैकमुभयत्र वेत्यस्मिन्नुपि पक्षे पात्रत्रयं कार्य्य एव मध्यं दत्वा तत्रामर्घ्याणि
 संस्त्रवान् ब्राह्मणहस्तगलिता ध्यादिका निपित्वा पात्रे गृहीत्वा च क्षिणाग्रं कुशसंवेन

मौनिधायतस्यापरिपित्तस्यः स्थानमसीत्पनेनमंत्रेणततपात्रंनुव्रमयैमुखंकुर्व्या
 तस्यापरिअर्घपात्रपवित्राणिनिदध्यात् अनंतरंगंधधूपदीपाह्लादनानिपितरय
 तंगंधः पितरिदत्तपुष्पमिल्यादिप्रयोगेनदध्यात् अग्नौकरिष्यन्नादायपुत्रय
 द्यतपुत्रं कुरुष्वेत्यन्यनुज्ञातिहुत्वाम्नौपितयज्ञवत् हुतः शेषंप्रैधातुभाजनेपस
 माहितः यथावातोपपन्नेषुरोष्येषुत्रविशेषतः अनंतरमग्नौकरिष्यन्छतपुत्रंछ
 ताकमन्नमादायब्राह्मणान्पृच्छेदमौकरिष्यइतिछतग्रहणंसूपशाकादिनिष्कप
 ध्वे ततस्तैः कुरुष्वेत्यन्यनुज्ञातः प्राचीनावीतीक्ष्मुपसमावायमेकणेनादायतत्र
 नसंपदा जुहुयात्सोमायपित्तमतेस्वधानमोग्रयैकव्यवाहणायस्वधानमइति पि
 रपित्तनयज्ञकैत्यनामोहुत्वामेकणमनुग्रह्यहुतशेषंमन्त्रवज्रयथाज्ञातोपपन्नैष

विशेषतोरौष्येषुपित्रादिनाजनेषुदद्यान्नवैश्वदेवनाजनेषु समाहितोऽनन्यमनस्वः अत्र
 यद्यप्सरावित्यविशेषणोक्तंथाप्याहिताग्नेः सन्निधानाहुर्हेतदेहिराग्नौकर्मस्मात्त
 विवाहाग्न्यावित्यस्यापवाददर्शनात् यथाहमार्कडेयः आहिताग्निस्तजुहुयादहिराग्नौ
 माहितः अनाहिताग्निस्त्वौपसंदेऽग्न्यनाविद्धिजेमुवेति अर्द्धधानपंचैत्वौपासनाग्निस
 द्वावाहाहितग्निः अनाहिताग्नेरप्यौपासनाग्नावेवाग्नौकरणाहोमः एवमन्वष्टकादि
 पुत्रिष्वपिपिंडपित्तयज्ञकल्यातिदेशान् काम्यादिषुचतुर्पुत्रास्त्राणापाणाविवहोमः य
 थाहुर्गृह्यकाराः अन्वष्टक्येचपूर्वद्युमीसिमास्यथपार्वतः काम्यमन्युदयेष्टम्यामेकाद
 ष्मथाष्टमं चतुषोद्येषुसाग्नीनीवक्तोहोमोविवीर्यते पित्रब्राह्मणहस्तेस्यादुत्तरंस्व
 तुर्गपाति अस्यार्थः हेमंतसिशिरयाश्वतुर्गामपरपक्षाणामष्टमीषष्टकाद्व्यष्टकादि

हितास्तत्र नवम्यायतल्यतेतदन्वष्टक्येसप्तम्यांतु क्रियमाणं पूर्वद्युःमासिमासि ४ मपके
 पंचमाप्रवृत्तिषुयस्यांकस्याचित्तिषावन्वष्टक्यातिदेशेनयदिहितं अमावास्यायांपिंड
 तयज्ञानंतरंयदिहितंतल्यार्वाणस्वर्गादिकामाणं ४ तिकादिपुनर्कृतेषुयदिहितंततका
 म्यंअन्यद्वयेपत्रातपल्यादिपुतडागानामदेवताप्रतिष्ठादिषुचयाद्वहितं अष्टम्यायाअष्टका
 दिविहिता एकोद्विष्टशब्देनसंपिडीकरणंलक्ष्यति तत्रेकोद्विष्टस्यापिसद्भावान् सा
 ह्यदिकोद्विष्टतदभावान् अथवागृह्यनाप्यकारमेनेनसाक्षादिकोद्विष्टपिपाणिहोम
 सद्भावान्साख्यादिकोद्विष्टमेव एतेषामष्टनामाद्येषुचतुर्षुसायिकस्याग्रेहोमः ३
 षुचतुर्षुपित्राद्याहोमहस्तानिराग्निकस्यापिप्रमीतपितृकस्यद्वित्रस्यपावणंनित्यमिति
 तस्यापिपाणाविवहोमःननिर्वपितयः श्राद्धं प्रमीतपितृकोद्विजः इंदुर्हयेमासिमा

तिगायस्त्रितीयेतत्सद्वितियेनात् एवंकाम्यान्युदयिकाष्टकैकोद्विष्टपपाणाविव
 अष्टम्याविवविप्रलम्भावेदोपपादयोदिति मनुभरणं पाणिदत्तस्यपृथग्भास्यति
 षेधश्चदृश्यते यथाहृदयकाराः अन्नपाणितलेस्तंपूवेननत्यवुधयः पितृवत्तन
 तय्यंतिशेषाज्जनलनेति यच्चपाणितलेस्तयच्चान्यदुपकात्यत एकीभाविनमोक्त
 त्वंपृथग्भावनविद्यतइति दत्तान्नपृथिवीपात्रमितिपात्रमिमंत्रणं क्लृप्तंविष्णुरि
 त्तोद्विष्टांगुष्टनिवेशयत् अन्नं दत्तमपपायमद्यतादिकंभाजनेपृथ्वापृथिवीतत्र
 मित्वादिनामंत्रेणपात्राभिमंत्रणं क्लृप्तंविष्णुर्दिक्कमद्वितयाद्योनिदिजांगुष्टनि
 वेशयत् अन्नादन्नसपपायतद्यतादिकंभाजनेपृथ्वापृथिवीतपात्राभिमन्त्रादिनाम
 त्रिपात्राभिमंत्रणं क्लृप्तंविष्णुर्दिक्कमद्वितयाद्योनिदिजांगुष्टनिवेशयत् तत्र

चैवैश्वदेव्यज्ञोपवीती विष्णुहव्यरक्षति पित्र्ये प्राचीनावीती विश्लोकचरं हति विष्णु
 हव्यं च कवचं च त्रयादृक्कृतिवैक्रमदिति स्मरणत् सव्यहृति को गायत्री मधुवाता इति
 त्वं जन्मया यथा त्वं वाच्यं मुंजीरं स्तेपि वाग्यता अनंतरं विश्वेभ्यो देवेभ्य इदमन्नं परि
 विष्टं परिबिष्टं भागं चात्त्रेति त्रियवादेकं न निवेद्य तथापि त्रिोऽमक गोत्रायाम् कशम
 गोत्रेऽमन्नं परि विष्टं परिबिष्टं भागं चात्त्रेति त्रियवादेकं न निवेद्य तथा त्रिोऽम
 पदानि न पित्रे निवेद्यैवं पितामहाय प्रपितामहीय च निवेद्यानंतरं मपोशानंदः
 मिव्यो हतिभिः सहिता गायत्री मधुवाता ज्ञता गत इति त्वं मधुमधुमधिति त्वं
 जन्मया यथा मुखं जुषधं निति ब्रूयात् संकल्पयितुं देवेभ्यः सावित्री न भुगञ्जः प्रादं
 निवेद्य पिशानं नुषपैः पीथनो जने तया गायत्रीभिः संकृष्टा पित्रे दद्यात् हतिपूर्विकां

धाम्

मधुवाता इति त्वं मधियेत त्रिकंतं धति शंकरादिवचनात् मुंजीरं स्तेपि वाग्य
 त्रिोऽमन्नं परि विष्टं परिबिष्टं भागं चात्त्रेति त्रियवादेकं न निवेद्य तथापि त्रिोऽम
 तः आत्त्रेऽमन्नं परि विष्टं परिबिष्टं भागं चात्त्रेति त्रियवादेकं न निवेद्य तथापि त्रिोऽम
 कं पंचविधं इष्टं यद्यसौ ब्राह्मण्यप्रताय कर्तव्यो रचते हविष्यं प्रादं हविष्यं गेवं
 हि सावित्र्यवगो धूममद्ग्रापमुत्पन्नकालशाकमहाशकैलाशुंरीमारिच हिं
 गुतशर्वराकं सैधवसां मनपनसना लिकेरकदलीवदरगव्यपयोदधिधृतं पयस
 मधुगोसंप्रभृति स्मृत्यंतरपसिद्धं वा दितव्यं हविष्यमित्यनेनैवा योग्यस्य स्मृत्यंतर
 प्रसिद्धं यकोद्वममूरचणककुलस्य पुलाकनिष्यावराजमाषकूष्मांडवृत्तिना हती
 द्रव्योपादकीवं शाकुरपिष्यलीवचाशतपुष्पोषाविद्धवणमाहिषचामरह्रीरदधीष्ट

तथायसादीनां निवृत्तिश्च अक्रोधनः क्रोधहेतुसंज्ञेपि अलगेऽव्ययः आलतेदद्यादि
 तिसंवंत्रः तुश द्वाद्यथा किंचिदुच्छिष्यते तथा दद्यात् उच्छिष्यणस्पदासवर्गभागव्यय
 ज्ञात उच्छिष्यणभूमिगतमजिलस्याशदस्यच दासवर्गस्यतद्विचभागधेयपचकृतइति
 मनुस्मरणत् तथा आलन्नेः पवित्राणि पुस्तकं सूक्तपवमानप्रचतीनिजन्वात् ज्ञान ज्ञा
 लापूर्वकजपेनैव व्याहृतिका मित्याद्युक्तं जपेत् अन्नमादाय लघ्वास्थितितानपृष्ठात्
 स्मइति तैः प्रत्युक्तः शेषमप्यस्ति किं क्रियतामिति पृष्टादृष्टैः सहापनुजतामि
 पगम्य तदन्नं पित्र्यस्थानब्राह्मणस्य पुरस्तादुच्छिष्टसन्निधौ दक्षिणाग्रदक्षीनरितोताया
 भूमौ तिलोदकप्रक्षेपपूर्वकं यथाग्नितदग्नादयनयर्त्तानिः क्षिप्य पुनस्तिलोदकप्रक्षेपे
 त तदनंतरं ब्राह्मणहस्तेषु गृहपाथे संबतसंख्यदपोदद्यात् सर्वमन्नमुपादाय सतिलं

दक्षिणागुरुवः उच्छिष्टसन्निधौ पिंडान् दद्याद्दक्षिणयज्ञवत् पिंडपिलयज्ञकृत्यातिदेशेन च
 रुश्रपाणसद्विधेः शोकराशिष्टचरुशेषेण सह सर्वमन्नमुपादायान्निसन्निधौ पिंडान् दद्यात्
 त तद्विवाहब्राह्मणसमावेष्टि किमन्नमुपादाय सतिलं तिलमिष्टं दक्षिणागुरुवः उच्छिष्ट
 सन्निधौ पिलयज्ञकृत्यातिदेशेन पिंडान् दद्यात् मातामहानामप्येव दद्यादाचमनं भूतः सति
 वाच्यततः कुर्यादकुर्यादकमेव च मातामहानामपि विश्वेदेवावासादिपिंडदानं
 नित्यं नैव विभवं कर्तव्यं अनंतरं ब्राह्मणानां च मनंदद्यात् ततस्वस्तीति वृत्तति ब्राह्म
 णानस्य मिवाच्येत तैश्च स्वस्तिपुके अक्षयामस्ति निवृत्ति ब्राह्मणहस्तेषु दक्षिणागुरुवः
 अति तैश्च स्वस्तिपुके अक्षयामस्ति निवृत्ति ब्राह्मणहस्तेषु दक्षिणागुरुवः अति तैश्च स्वस्तिपुके
 अति तैश्च स्वस्तिपुके अक्षयामस्ति निवृत्ति ब्राह्मणहस्तेषु दक्षिणागुरुवः अति तैश्च स्वस्तिपुके

क्रिणोदवास्वधावाचयिष्यइत्कातेरीसणैर्व्यतमियत्ततः प्रकतेन्यः पित्रादिभ्यो
 मातामहादिभ्यश्चस्वधावाच्यतामिति स्वधाकारमुदाहरते वृथगतस्ववेत्पक्षेभ्योति
 चेत्तत्ताजलेविश्वेदेवाश्वप्रायतांविषेष्वाक्तइदंजपेत् तत्रवाहतामस्तस्ववतिवृष्यः
 तेरेवमुक्तेअनंतरंक्रमेदनुनाडकंमूत्रौसिंचेत्ततोविश्वेदेवाः प्रायतामिति वृष्याह्राण
 श्वप्रायतांविश्वेदेवाइत्कातेइदमनन्तरोच्यमानंजपेत् दातारिनोभिवर्द्धंजावेदः स
 नतिरिक्च अद्याचनोभाव्यगमद्वहृदयंचनोस्त्विति दातारिहिरण्यादिनेस्माककुले
 वर्द्धंतोवहवोभवंतुवेदःश्ववर्द्धंतोमध्ययनाध्यापनतदर्थज्ञानानुष्ठानद्वारासततिः
 श्वपुत्रपौत्रादिपरपरया अद्याचपित्रिकमयास्यानोस्माकंभाव्यगमनमापगृह्णु रेसं
 चहिरण्यादिवहु अस्मत्तमस्माकं भवतुइतिजपेदित्यन्यः इत्येकोल्लापितः

प्रणिपत्यविसर्जयेत् वाज्रवाजइतिप्रातः पितृपूर्वविसर्जनं एवंपूर्वोक्तप्रार्थनमंत्रंजह्यो
 काचप्रायावाचः धन्यावयंभवच्चारणकनसयुगलरजःपतित्रीकृतनस्मन्मदिरंशाका
 द्यशक्तेशमविगणायनवद्विरनुगृहीतावयमित्येवंनूपाः प्रणिपत्यप्रदक्षिणापूर्वकंन
 मस्कृत्यविसर्जयेत् कथंविसर्जयेदित्याह वाज्रवाजिवतवाजिनोभइत्यनयर्चोपि
 तृपूर्वपितामहादिविश्वेदेवातंदनीह्वानंजणेनोतिष्ठतपितरइतिब्रुवनप्रातसुमना
 विसर्जनेनंकुर्यात् यस्मिंस्तसंस्त्रवाः पूर्वमर्घपात्रेनिवेशिताः पितृपात्रंतदुत्तानं
 कृत्वाविप्रान्विसर्जयेत् यस्मिन्नर्घपात्रेपूर्वमर्घदानानंतरंतसंस्त्रवाः ब्राह्मणहस्ते
 गलितार्थदिकाजिनिवेशिताः स्यापितास्तत्पितृपात्रंपुन्रतदुक्तेनमूर्द्धमुखेक
 त्वाविप्रान्विसर्जयेत् एतच्चाशीर्मेत्रजपाद्देवाजिवाजइत्यतःशगृष्टव्यकृत्वाविस

वि०

१३

१३

जेयोदिति प्रत्ययश्रवणात् प्रदक्षिणामनुव्रजति तस्मात्प्रदक्षिणावत्
 प्रातिनिवृत्तः पितृसवितेश्राद्धसिष्टमिष्टः सह नृजीतः नियमयवायनपरिसंस्कारांस्तु
 तयथाह नृजीतपितृसवितं ब्रह्मचारी भवेत्तानुरजनी ब्राह्मणैः सह अनुंतरमासीमान्तं
 स्नानाननुव्रज्य चैस्तिद्धिजनस्य यद्यत्रोक्तं यस्मिंदिने श्राद्धं कृतं तत्सर्वं विनीरात्री
 भोक्तृभिः ब्राह्मणैः सह कृत्वा ब्रह्मचारी भवेत्तु शब्दात् पुनर्भोजनादिरहिता। येन
 वेत् पुनर्भोजनं गन्धानं नाराध्ययनं मेथुनं दानं प्रतिग्रहं मर्षं श्राद्धं नृचाष्टवर्ज्यैश्च
 निवचनात् एवं पार्वणश्राद्धं मुक्तैश्चानीयं श्राद्धं माह एवं प्रदक्षिणावत्को
 रुद्धो नोदं मुखान् पितृन् यजेत दधिर्कैशुमिश्रान् पिंडान् यवेः क्रियाः रुद्धो पुन
 जन्मादिनिमित्तं श्राद्धं एव मुक्तप्रकरणं पितृन् यजेत्येतत् पूजयेत् तत्र विशेषे

यमाह प्रदक्षिणावत्कइति प्रदक्षिणा श्राद्धदनुष्ठानपठतियस्यासौ प्रदक्षिणावत्कः प्रद
 क्षिणावत्प्रचारइतियावत् नोदं मुखान् पितृणां विशेषसां अतश्चावाहनादो नोदं मुखान्
 नपितृणां वाहयिष्ये नोदं मुखान् पितृमहानित्यादिप्रयोगोद्भवः कथं यजेतेत्याह
 दधिर्कैशुमिश्रानितिकर्कषुर्वदरफलं दधानं दरफलं स्वमिश्रान् पिंडान् दत्वा यजेत इति
 सनर्थेत तिस्रसाध्याः सवीः क्रियायवेः कर्तव्याः अत्र यज्ञास्नानसंस्कारादिनां विशेषवर्मा
 न्येयथाशक्तिस्तत्र प्रदक्षिणावत्कादिपाराणामन्येषामपि स्मृत्यन्तरोक्तानां विशेषवर्मा
 णां प्रदर्शनार्थं यथाहाश्वलायनः अथानुदयिकेयुग्मा ब्राह्मणाः अमृतादानीः प्राश्न
 स्त्रियहोपवीतीत्यात् प्रदक्षिणामुपचारिवैस्तिवार्थे गंधादिदानं द्विद्विजानुदयिनास्त
 नोदं मुखान् यवेः सिसागदेवने गोसवो देव निर्मितः प्रातमहिः रुक्तामुष्णानां मुखान्

पितृनिभास्योक्तानप्रीणाहिनः स्वाहिति यवावपनं विश्वं देवा इदं वो अध्येनोदीमुखं वि
तर इदं देवैर्मिति यथा तिम्रमध्यक्षानपाणोहोमाम्रयकववाहनाय स्वाहा तिम्रमध्यक्ष
तमते स्वाहिति मधुवाताज्ञताय तदिति त्वचस्थनिउपास्मौ गायते तिम्रं च भुनीः सा
वयेदक्त्रमीमदं तदिति च पृष्ठीमाचांतेषु भुनीः कश्यान् गोमयेनोपलिप्यते पुष्पस्तीना
नदनीनं स्तूयते तेषु पृषदावमिरेण भुक्तशेषेणैकैकस्य द्वे द्वौ पिडादद्यादित्यादि
यद्यपि पितृभ्यः तिसृणां तिसां तिसां तिसां तथापि प्राद्वयैकमश्वस्य तमिति एको हि
ष्टमाह एको हिष्टं देवहीनं भकाध्यैकपवित्रकं आवाहनाद्यौ करणरहितं ह्यम
व्यवत् एको हिष्टं एकद्विष्टाय त्विनप्राद्वयैकद्विष्टमिति कर्मनाध्वयः
पूर्वैवदाचरेत् इत्युक्तं हारातपानीनामकलचम्ये प्राद्योविशेषो विधीयते देवहीनं नि

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

चनुंजीतकदाचनेति नवमार्द्धवदशितं प्रथमोक्तित्वतीये क्रिये च मे सप्तमे तथा
 नवमेकादशे चैव तत्र नवमार्द्धमुच्यते इति सपिंडीकरणमाह गंधादकृतिर्लैर्युक्तं
 कुर्यात्पात्रचतुष्टयं अर्घीर्यपितृपात्रेषु प्रतपात्रप्रसवयेत् ये समाना इति द्वाभ्यां
 शपं पूर्ववदाचरेत् एतत्सपिंडीकरणमेकोद्विष्टस्त्रिया अपि गंधादकृतिर्लैर्युक्तं
 तं पात्रचतुष्टयमर्घ्यसिद्धये पूर्वोक्त विधिना कुर्यात्तिलैर्युक्तं पात्रचतुष्टयं वद
 ता पितृवर्गं च त्रिब्राह्मणादशिताः वैश्वदेव्यद्वौ स्मिन्नावेव तत्र प्रतपात्रादव
 किंचिद्वशेषत्रिधा विनश्य पितृपात्रेषु सवयेत् यत्तस्मान्नाः समाना इति द्वा
 भ्यां मेनाभ्यां शपं विश्वदेव्या ब्राह्मणादिसर्जनात् पूर्ववत्पात्राणां वदाचरेत् प्र
 तार्धपात्रावशिष्टादकेन प्रतस्थानब्राह्मणहस्ते षट्पदं तत्रैकोद्विष्टतसम

१५

पदे पितृषु त्रिषु पार्वणवत् एतत्सपिंडीकरणं अनंतोक्तं एकोद्विष्टं च ततः प्र
 गुक्तं स्त्रिया अपि मातुरपि कर्तव्यं एवं वत्ता पार्वणमाह आहं पृथक् कर्तव्यमियु
 क्तं नवति अत्र प्रेतशब्दं पितुः प्रपितामहविशयेके विद्वर्णयति तस्य त्रिष्वत
 र्जावेन सपिंडीकरणं तत्तत्कालं पिंडदानादि निवस्युपपत्तेः समनंतरं मृतस्य
 तत्तत्तत्र पिंडादकृदानानुत्तरे तर्जावोनयुक्तः अत एवाहयमः यः सपिंडीक
 रतं प्रेतपृथक् पिंडे नियोजयेत् विधिघ्नस्तेन नवति पितृहः चापजायत इति
 प्रकर्षणतः प्रेत इति चतुर्थे पिप्रत शब्दोपपत्तेः प्रेतं न एव निघर्णायादिति च प्रयो
 गदर्शनात् अपि च सपिंडीकरणं आहं देवपूजं नियोजयेत् पितृनेवाशयित
 त्रपुनः प्रेतं न निर्दिशेदिति सपिंडीकरणं तत्तत्कालं प्रेतस्य आहं इति प्रतपधो

दृश्यते सचानंतरमृतस्य न संभवत्यभावात् स्यादोपादादिविधानात् सपिंडता तु पु
 रुषे सद्यमे विनिवर्तते इत्यतः दपि वचनं चतुर्थस्य त्रिचंत नो वयं वदते चतुर्थस्य
 पिंडत्रयव्यापित्वं पंचमस्य पिंडद्वयव्यापित्वं षष्ठमस्य पिंडद्वयव्यापित्वं षष्ठस्य
 उव्यापित्वं सद्यमे विनिवर्तते इति पितृपात्रे चित्येतदपि पितृमुख्यत्वाद्भिन्नं
 वपुर्द्वयतेनाभ्युपगता महस्य प्रमुखत्वात् तस्मात् पितृपात्रे पुत्रतपात्रं प्रसवये
 दि तपितुः प्रपितामहपात्रं पित्रादिपात्रेषु सर्वेषां दिति तदयुक्तं न ह्यत्र पिंडसंयो
 जनमुत्तरत्र पिंडदानादि निवृत्तिप्रयोजनमुत्तरत्र पिंडदानादि निवृत्तिप्रयोजन
 मपि पुत्रतल निवृत्त्या पितृत्वप्राप्त्यर्थं प्रेतत्वं च क्लृप्तं प्रयत्ननिता व्यंतदुः खानुन
 वावस्था यथाह मार्कंडेयः प्रेतलोके तु वसति नृणां वर्षे प्रकीर्त्तिता क्लृप्ते प्रेतस्य

हंतत्र जैवतां न गुणं दनेति पितृत्वप्राप्तिश्च वरत्वादिप्रादुर्देयता संवधः प्राक्तनैकोद्दिष्टा स
 हितेन सपिंडीकरणेन प्रेतत्वं निवृत्त्या पितृत्वं प्राप्नोतीत्यवगम्यते यस्मात्तानि न दत्तानि प्रेतप्रादु
 निषेडशपिशाचत्वं स्थिरं तत्स्य दत्तैः प्रादुशतेरपि तथा चतुरो निवर्षेत पिंडान् पूर्वर्त्तं पुंसो
 वपुः ततः प्रवृत्तिवैषेतः पितृसामान्यमश्नुत इत्यादिवचनात् यः सपिंडीकृतं प्रेतं मित्यने
 नापि पृथगे कोद्दिष्टविधानेन पिंडदाननिषेधात् पार्वणविधानेन सह पिंडदानमवगम्यत
 इति तत्र सावस्तीर्य पात्रिकैकोद्दिष्टविधानेनापाद्यते यदपि पुनः प्रेतं निर्दिशेदिति
 तदपि प्रेतशब्देनोच्चारयेदपि तु पितृशब्देनैवैवमर्थेन च प्रकषेगमनात् तत्रैव प्रेतशब्दः
 यतो निशिष्टदुःखानुभाववस्था प्रेतशब्देन नूच्या मिधीयत इत्युक्तं योऽपि प्रमीतमात्रे
 प्रेतशब्दप्रयोगः सोऽपि नूतपूर्वगत्या सपिंडता तु पुुरुषे सद्यमे विनिवर्तते इति च प्रथमस्य

सपिण्डस्य चतुर्थ्यापि द्यात् द्वितीयस्य पंचमव्यापि द्यात् तृतीयस्य षष्ठ्यापि द्यात् सप्तमे
 विनिवर्तते इत्यवमपि घटते अपि च निवीक्ष्य पिंडान्वयेन न सापिंडमव्यापकत्वादपि
 कशरीरावयवान्वयेन युक्तं पितृशब्दश्चेतलनिवृत्त्या आर्द्धदेवतात्वं सुपुंगते पुवर्तते
 ति पितृपात्रे चित्य विरुद्धं तस्मादनन्तरमृतपात्रोदकस्य तत्पिंडस्य अपि पितृपात्रे पुनः
 तपिंडे पुनः संसर्जनमिति स्थितं माचार्यैस्तु परमतमेवोपन्यस्तवान् एतच्च पितुः सपि
 ङ्गीकरणं पितामहादिषु त्रिपुष्पमीतेषु वेदितव्यं पितरि प्रेते पितामहे प्रपितामहे वा जी
 वतिसपिंडीकरणेनास्त्येव युतक्रमाच्च प्रमीतानां नैव कार्यो सपिंडेनेति वचनात् य
 त्तु मनुवचनं पिताय स्य तमृतः स्याज्जीवेच्चापि पितामहः पितुः सनामसंकीर्त्यकीर्तेय
 त्प्रपितामहेमिति तदपिशब्दप्रयोगनियमाय न पिंडद्वयदानार्थं कथं श्रियमाणे तु

यद्वाग्मि न पुनः कदाचिदपि तां महस्य प्रपितामहस्य कदाचित् ब्रह्म प्रपितामहस्य तत्पितुः तल
 यत्तदपि कदाचिदपि तां महस्य प्रपितामहस्य तत्पितुः तल यत्तदपि कदाचिदपि तां महस्य प्रपितामहस्य तत्पितुः तल
 रिपूर्वेषामेव निर्वपितं पिताय स्य तमृतः स्याज्जीवेच्चापि पितामहः सापिपूर्वेषामेव निर्वपिदि
 त्वन्वयः पितृशब्दे पितृशब्दे निर्वपेदित्याह पितुः समानसंकीर्त्यकीर्तयेत्प्रपितामहमित्याद्यन्त
 ग्रहणेन सर्वत्र पितृशब्दः पितामहेभ्यः प्रपितामहेभ्य इत्येतत्स्वपिंडपितृशब्दं शुभं तां पितर इत्या
 दिमन्त्राणां भूतानां न निर्याति यदपि विष्णुवचनं यस्य पितृशब्दः स्यात्पितृपिंडं निधापयपि
 तां तात्पर्यानां द्वाभ्यां दद्यादिति तस्याप्ययमर्थः पितामहा श्रियमाणे प्रेतचपितरि पितु
 र्कोपिंडमेकोद्विष्टविभ्रान्ननिधाय पितुर्यः पितामहस्ततः पराभ्यां द्वाभ्यां दद्यात्पितृशब्द
 हस्त्वात्मनः प्रपितामहः संप्रदानमृतस्थित एवेति प्रपितामहाय ततः पराभ्यां द्वाभ्यां दद्यात्
 दिति शब्दप्रयोगनियमस्तत्पूर्वोक्त एव एवेगो ब्राह्मणादिहेतुस्तस्यापि सपिंडीकरणा नोक्त
 दितव्यः यथाह कात्यायनः ब्राह्मणादिहेतुतात्पितृशब्दसंगवर्जितं युतक्रमाच्च गते

यदपि पिता
 महस्य न
 ले पितामह
 स्य पितृशब्द
 पितामहे
 प्रपितामहे
 यदपि

ययेन्य एव ददात्पसाविति गोत्रास्त्राणादिहतस्पितुः सपिंडीकरणं न वेतमुद्धृष्ट्यापेम्
हादिभ्यः पार्वणाविधानमनुपपन्नमिति सपिंडीकरणं नो बोधव्यं सते मातुः पिंडदानादे
गोत्रविप्रतिपत्तिर्नृत्तं गोत्रेण कर्तुं पितृगोत्रेण वा दातव्यमिति अनयत्र वचनदशेण
त स्वगोत्राद्ग्रहणं नारीविवाहात् सधर्मपदे स्वामिगोत्रेण कर्तव्यतस्याः पिंडोदहं कि
यति आदि नृत्तं गोत्रविशयं वचनं पितृगोत्रं समुत्सृज्य न कुर्व्यात् इत्युक्तं गोत्रतः जन्म
नीव विपन्नोच नारीणां पैलकुंकुलमित्यादि पितृगोत्रविषये एवं विप्रतिपत्तौ वासुरा
दि विवाहेषु पुत्रिकाकरणे च पितृगोत्रमेव तत्र तत्र विशेषवचनात् दानस्यानित्यं
तेश्च ब्राह्मणेषु विवाहेषु त्रिहियवच रहद्वयंतरं विद्वि कल्प एवात्र वयेनास्पितृशे
याता येन याताः पितामहाः तेन यायात्सतो मार्गे तेन गच्छन्नुद्यतीति वचनादंशप

१८

१८

वचनस्य १

रंपरायात्समाचारेण व्यवस्था एवं विधिविषयव्यतिरेकेण स्पष्टविषयान्तरान्नावात् य
त्र पुनः शाश्वतो न व्यवस्थानाया चरतस्तत्रात्मनस्तष्टिरेव व्यवस्थापिका यथाग्रीष्टमे
ष्टमे वा वृद्धि इति मातुः सपिंडीकरणं पितृवत्तदानीव वाक्यानिदृश्यंते तत्र पितामहादिभिः
सह सपिंडीकरणं स्मृतं तथा न त्रीपि नाय्यायाः स्वमात्रादिभिः सह सपिंडीकरणं कर्तुं
व्यमिति पेशीनसिराह अपुत्रायां भूतायां तु पतिः कुर्यात् सपिंडतो रवश्चादिभिः स
हेवस्याः सपिंडीकरणं न वेदिति पत्या सह सपिंडीकरणं यमस्माह पत्या चैकेन कर्तुं
व्यं सपिंडीकरणं स्त्रियाः सामृतापिहिते नैव संगतामं त्राहुतिव्रतैरिति उशाना सातुमा
तामहेन सपिंडीकरणं तु कर्तुं पितुः पितामहे योज्यः पूरणं सैव लरे सुतैः मातामातामहेन
द्वदित्याह नगवांश्चिवः इत्येवं विधेषु वचनेषु सतसु अपुत्रायां नाय्यायां तु प्रमाणाया

नन्वीस्वमात्रैवसापिअंकुर्यात् अन्वारोहणेत्पुत्रः स्वपित्रैवमातुःसापिअंकुर्यात्
आतुरादिविवाहोत्पन्नः पुत्रिकारुतस्वमातामहेनैवत्रास्यादिविवाहोत्पन्नः पित्रा
मातामहेनपितामह्यावाविकल्पेनकुर्यात् अत्रापियदिनियतीवंशसमाचारस्तदानी
थिवकुर्यात् वंशसमाचारोयनियतस्वेदाम्नस्तत्पिरववेति यथास्तद्विदुः तत्र
च येनकेनापिमातुःसापिअत्रेयत्राष्टकादिषुमातृश्राद्धप्रथमानिहितं श्रद्धासुच
रुद्धेचमायायोजयतेहनि मातृश्राद्धप्रथमानिहितं अष्टकासुच रुद्धेचमायायोजयते
हनि मातृश्राद्धप्रथमकुर्यादन्त्यजनाहिनसहति तत्रपितामह्यादिभिरन्यत्रैवमातृ
संन्यं अन्त्यजपतिनासहतिपतिसापिअत्रेदंशमागित्वात् मातृमहश्रापिअत्रेदंश
मागित्वात्तेनैवसह यथाहलतामपः एकमूर्तिसमायातिसापिअंशकरोक्तं पत्नी

तिपितृणांतुतस्मादंशेषुमागिनी एवंचसातिगातामहेनमातुःसापिअमातामहेन
दं पितृश्राद्धवंनित्यमेव पत्तापितामह्यावायातुःसापिअमातामहश्राद्धंनित्यं
तिभुदयोक्तंनप्रत्यवायइतिनिर्णयः अवीकसपिंदीकरणंयस्यतेवमरुतेत
स्यायन्नसोदकुंनंदद्यात् संवत्सरंदिजैः संवत्सरादवीकसपिंदीकरणंयस्यतेतस्य
रुतेप्रतिदिवसंप्रतिभासंचयावद्धत्सरं शक्यनुसारेणान्नमुदकुंनसहितंब्राह्मणायद
द्यात् अवीकसंवत्सरादितिवदतासपिंदीकरणंसंवत्सरपूर्णप्रागेतिदशति यथा
हाश्वलायनः अत्रसपिंदीकरणंसंवत्सरोत्तद्वादशाहवैतिकात्यायनाप्याह मातुः
संवत्सरपूर्णत्रिपक्षेवायदहर्विद्विरापद्येत इतिद्वादशाहत्रिपक्षेद्विप्राप्तासत्स
वरेवेतिचत्वारःपक्षादर्शितास्तत्रद्वादशाहपितुः सपिंदीकरणंसादिकेनकार्यं सापि

श्रीगणेशाय नमः । मम भक्त्युत्तरे । श्रीगणेशाय नमः । श्रीगणेशाय नमः । श्रीगणेशाय नमः ।

मोकार्थत्वात् सन्नासिनोत्कर्तव्यं यथाहोषणाः एकोद्दिष्टं न कुर्वीत यतीनां चैव सर्वेषु
अहर्न्येकादशे प्राप्ते पार्वण्यं तु विधीयते सपिण्डीकरणे तेषां तु न कर्तव्यं सुतादिभिः त्रिदश
ग्रहणादेव प्रेतलं नैव जायते इति पुनराभिधाने येन सगोत्रादित्वादाह संस्कारः कृतस्त
नैकादशतपेत कर्मकर्तव्यं असगोत्रः सप्तोत्तरादि दद्याच्च दिवा पुमान् प्रथमं हनियो
द्यात् सदाहं सगोत्रं चित्तिस्मरणान् सपिण्डीकरणं च हस्तं संवत्सरिक पार्वण्यादीनि पुन
स्यानि कर्म नैव कार्यानि गमनियतानि एकोद्दिष्टकालानाह मृते हनि तु कर्तव्यं प्राति
मासं तु कर्तव्यं प्रतिमासं तु वत्सरं प्रति संवत्सरं चैव गार्धमेकादशहनि मृते हनि प्राति
मासं संवत्सरं यावदेकोद्दिष्टं कार्यं सपिण्डीकरणं च हस्तं प्रति संवत्सरं नैव एकोद्दि
ष्टं नैव कर्तव्यं आद्यं सर्वैकोद्दिष्टप्रवृत्तिनूतमेकोद्दिष्टमेकादशहनि मृतादिव साप

५

रितं ब्रूयन् दिवसेऽमावास्यायां गच्छेत् ॥ अपरिज्ञातिगृहे हन्यमावास्यायां श्रवणादिवसं चैतस्मि
रणात् अमावास्यायां प्रतिगमनमाससंबन्धि न्याममावास्यायां प्रवासवासरे ज्ञेयं तन्मासे दुर्क
येऽपि वेति स्मरणात् गृहे हनीत्यज्ञाहिताग्नेर्विशेषो ज्ञेयः कर्त्तव्यः ३३ त्रिपक्षात् अत्र आदि
गृहे हनीत्येव तद्वेत् अथ स्तुतवारं वेदाहारादिताग्नेर्द्विजन्मनश्चि त्रिपक्षादवगम्यतः प्रो
क्तं तदाह दिवसादारन्याहिताग्नेः कार्ये त्रिपक्षाद् द्वे यद्वा द्विजन्मरणादिवसं चैतथः
अज्ञाहिताग्नेस्तुतसंवेगृताह एव आद्यमेकादशे हनीति स्वाशोचैपलक्षणमिति केचित्
शुचिना कर्मकर्तव्यमिति शुद्धरंगत्वात् अथाशोचापराध इति सानान्येनोपक्रमेणैकोद्दि
ष्टस्य विधुना विहितत्वात् तद्व्युक्तं एकादशे दिव्यद्वा द्विजन्मनश्चि त्रिपक्षादवगम्यतः प्रो
क्तं अपि वराणां नैव तत्कृतं पृथक् पृथगिति प्रोक्तं नैव स्मरणाविरोधान् आद्यं प्रादुर्गम्य पृथक्

इकादशहनि वलुसित्कालिकीशुद्धिरशहः पुनर्वसुशतितोवचनविरोधोच्चमना
 नोपक्रमेविध्वचनं दशाहासौवविषयमपिद्यतइति प्रतिसेवत्सरंयैवमितिप्रतिसेव
 त्सरंमृतेः हन्येकोदिष्टयोमपुदिष्टयोश्वरेण तथाचस्पृश्यंतरं वर्षवर्षेत्तवर्तयामात
 मित्रोक्तसतेक्रिया अदेवभोजयेच्छादपिभुक्तनिर्वपेदिति यमोप्याह संपिंडीकरणा
 दृढं प्रतिसेवत्सरंसुतैः मातापित्रोः प्रयत्नार्थमैकोदिष्टंमृतेहनीति व्यासस्तुपार्वणप्र
 तिषेधति एकोदिष्टपरित्यज्यपार्वणकुतनरः अरुतंतद्विज्ञानीयाद्वेद्यपितृद्यातक
 इति जमदग्निस्तुपार्वणमाह आपाद्यसहपिंडावमोरसाविविवतसुतः कुर्वीतदर्शवद्व
 केमातपित्रोः कुर्येहनीतिरातातयोप्याह संपिंडीकरणं कुर्यात्तुपार्वणवत्सदा प्रति
 सेवत्सरं विद्वाद्भागवत्येदितिपिधिरितोवचनविप्रतिपत्तिरद्विद्यात्वात्त्वमाहुः अग

सहज्यामातपित्रोः अयादपार्वणमेवकर्तव्यं दत्तयादिनिरेकोदिष्टमितिजातृकण्यवच
 नात् प्रयत्नं एकोदिष्टमितिप्रतिपत्तिरुक्त्यामातैरुक्त्यैरेकोदिष्टंमुतादेशेति त
 द्वात् नह्यनकेयवचननस्पितप्रत्ययमिति संतिचहयाहवातिरेक्तानिप्रत्यय
 कान्तुवदत्तयाभाषीवैशाखाप्रवृत्तिषु अतो नक्त्याह विषयपार्वणेकोदिष्टविषयव्य
 त्तुपराशरवचनं पितृगोतस्पदेवलमोरसस्पत्रिणोरुषं सर्वत्रानेकगोत्र
 रानिक्तयमेतेहनीति तदपिनववस्थापकंयस्मादस्यायमर्थः देवलंगतस्पसंशयित
 स्पपितः सन्निक्षरेमेनविशेत्तपंपार्वणकार्यं अनेकगोत्राणानिचगोत्राणामातृत्वादेन
 कुर्येदेहविषयव्यतस्तुसौवैकोदिष्टमेव किंच संपिंडीकरणादृढमप्येकोदिष्टमेव
 कर्तव्यमोरसनात्तुपराशरवचनानैकोदिष्टहिकर्तव्यमोरसेनमृतेहनीसंपिंडीकरणा

२३
 हृदिमातापित्रोर्णपावणमिति उदीच्याः पुनरेवंवस्थापयन्ति आमावास्यायोनादृष्टम्
 पक्षेवामृतहिमपार्वणमन्यत्रमाह एकोदिष्टमेवेति अमावास्याकृतोयस्पष्टेत् कथंवा
 नः पावणतत्रकत्तव्यनेकोदिष्टकदाचनेतिस्मरणात् एतदपिनादित्येतेषुः अनिः
 श्वितमूलेनानेननिश्चितमूलानां वहनां कथाह मात्रपावणविषयाणां वचनानां मावा
 स्याप्रेतपक्षस्तथाह विषयलेनातिसंकोचस्यायुक्तत्वात् सामान्यवचनानर्थक्याश्च तत्र
 हि सामान्यवचनस्य विशेषवचनेनोपसंहरणस्य सामान्यविशेषसंबन्धज्ञानेन वचनद्वय
 मयवत् यथासन्नदरासामिधेनीरनुव्यादित्यनारम्भावीतस्य विवृतिमात्रविषयस्य
 तदश्रयवक्ष्यस्य सामिधेनीलक्षणद्वारसंबन्धेनार्थवत्तोमित्रविंशदिप्रकरणा उपसं
 हरः इहापुद्वयोर्भावाहमानविषयत्वाच्चाथेतेतिश्रुतीः नपक्षिवैकोदिष्टमिष्टतिफल

तत्रपावणनिर्याविधानयुक्तं नचैकोदिष्टवचनानां मातापितृकथाहविषयलेनपावणवचन
 मावत्तस्यकथाहविषयलेनव्यवस्थायुक्तं नचैकोदिष्टवचनानां मातापितृकथाहविषयले
 नपावणवचनानां तदन्त्यकथाहविषयलेनव्यवस्थायुक्ता उनयत्रापिमातापितृसुतग्रह
 णस्यविज्ञमानत्वात् सपिंडीकरणादृद्धेप्रतिसंवत्सरसुतेः मातापित्रोः पृथक्पृथक्कोदि
 ष्टमृतेनिति तथाआपाद्यसहपितृवर्गमाविभिवत् सुतः कुर्वीतदशविंशद्भातापित्रो
 कथेदनीति यदपिकैश्चिदुच्यते मातापित्रोः कथाहसाम्निः पार्वणंकुर्यान्निरतिरेकोदिष्ट
 यविषयसुतः कुर्यात्पावणंयोग्यमितिमानद्विजः पितृरनग्निमानधोरएकोदिष्टमृतेहनीति
 मुमंतुस्मरणात् इतितदपिसत्प्रतिपक्षत्वात् उपेक्षणीयवद्गम्यसत्येतिप्रयवेकाग्रय
 वद तत्रापिउनादृद्धेकोदिष्टेनपार्वणमितिस्मरणात् तत्रैवनिर्णयः संप्राप्तिर्नातृकय

हसुतेनपार्वणमेवकर्तव्यं एकोदिष्टंयतेत्रास्तित्रिदण्डग्रहणादिहसंपिंडीकरणानावातपा
 वैशांतस्पसर्वदेतिप्रवेतसः सारणात् अमावास्याकृगहपेतपकृकयाहेच पार्वणमेवअ
 गावास्पाकृवोयस्पेतपकेअथवापुत्ररित्यादिवचनेनरूपकनीत्यानियमपरत्वात् अन्पत्र
 कृयाहपावेणोकोदिष्टयोवीहयवचदिकल्पएव तत्रापिर्वशसमाचारव्यनस्थायोसत्यारो
 वव्यवस्थितिः अवस्थितावसत्यामिद्वेत्त्यनमितिसेगेन नित्यश्राद्धव्यतिरिक्तसर्वश्रा
 द्दशेषमिदमनिधीयते पिंडांस्तर्गोविप्रन्नादद्यादग्नेर्जलेपिवा प्रक्षिपेत्सतसुविप्रेषु
 द्विजोद्धृष्टेनमार्जयेत् पूर्वदत्तानांपिंडानांपिंडस्यवाप्रातपतिरियंगवे अत्रायवोसत्याय
 वातदश्वेनेपिंडांस्तर्गोविप्रन्नादद्यादग्नेर्जलेपिवा प्रक्षिपेत् किंच सतसुविप्रेषुनोजनदेशा
 वस्थितेषु द्विजोद्धृष्टेनमार्जयेत्तद्वत्सयेत् नोजनविप्रेषुनोजनदेशाह द्रविष्यान्ने

राम

२४

नवैमासंपायनेनावत्सरं मातृरूपहारिण्यौघधशाकुनछागपार्षतिः यगौखवाराहशशौघौ
 संपेद्राक्रमं मासच्छ्राग्नित्यप्यतिदतरिहपितामहाः हविष्यहविष्योयंतलब्रह्मादि
 यथाहमनुः तिलैत्रोहोयवैमाषेरद्विर्मुलफलेनवा दत्तेनमासंपायेत्विधिचत पितरेक
 रागिति तद्वन्नहविष्यान्न तेनमासंपितरस्तुप्यतीत्यनागतेनान्वयः पायसेनागव्यपयः
 सिद्धसंवत्सरं संवत्सरंतुगव्येनपयसापायसेनचे तिस्ररणात् मत्स्योन्नक्तः पारी
 नादिः तस्यदंमास्यं हरिणस्ताम्रमृगः यशः कृष्णस्तयोश्चिस्तमोहरिणउच्यतेइति
 तस्यदंस्मरणात् तस्यदंहरिणकं अविहारवस्तुसंवत्स्यौघं शाकुनंनक्षत्रांकि
 संवाचि श्रमृगाणां संवाचगं पुत्रविजमृगस्तन्मासंपार्षति यशः कृष्णमृगस्तनपिशित
 मेषमनुः संवत्सरस्तस्यनवंगव्यं वाराहश्रीरण्यशकरस्तद्वोवाराहं शशस्यदंशशं एभि

मैत्रिः पितृभ्योऽदत्तैः हविष्यान्नेन प्रासादितुं कृतात् तत् ऊर्ध्वं यथाक्रममेकैकमांसं लब्ध्वा पितॄ
रस्तु प्रीतिं किंच स्वदाभिषेकमहोरात्रकमभ्युपनिषन्मवच लोहाभिषेकात् प्राशाकमांसवादी
प्रासास्य च यद्दाति गयास्थश्च सर्वमानस्यमश्नुते तथा वषट्त्रयोदशप्रासासु च विशेषतः
स्वर्गो गंतुकस्तत्प्रासां महाप्राशक्यामस्त्यनेदः मधुमाह्निकं मुन्यन्नेसर्वगारण्यनावादि
लोहारक्तछागस्तदाभिषेकमहोरात्रकं काशाशक्तं वादी प्रासा लब्ध्वा तच्छागः त्रिपिवंति
द्वियज्ञांश्चेतं लब्ध्वा प्रापति वादी प्रासा तत्तत्प्रादुर्योजिकाः श्राद्धवर्गणीति याज्ञिकप्रसि
द्धं त्रिपिवः पिवतः कण्डिद्वयसज्जलं स्मृतिः सन्निभिः पविति त्रिपिवः तस्य वादी
प्रासास्यमांसं यद्दाति गयास्थश्च यत् किंचिच्छागादिकमपि गयास्थं यद्दाति च श्राद्धं गाढ
प्रादेष्य गंगाद्वारे प्रयागे च नैभिषेकपुनरेव दत्तं यत्किंचिन्मनिसंयतं तदाक सन्निहत्ये

गणयान्चस्राहमकमतोपदेदिति आनन्वयश्नुते अनंतफलहेतुत्वं प्रमाति अनेकमश्रुतादि
प्रत्येकनि संवेध्यते तथाप्यत्रयोदशां भाद्रपदलक्ष्मणयोगोदशो विशेषात्तामाद्यायुक्तायाथ
त्किंचिदीयते तत्तमे मास्यंतमश्रुत इति गतेन संबंधः अन्यद्यपि भुज्जनो समधौ दीनेन
वैवर्णानां सामान्येन स्राह्यग्या निदर्शितानि तथापि पुत्रस्त्याकाव्यदरादरणीयामृतम्
पन्नं ब्राह्मणस्योक्तं मोक्षं कृत्रियवैश्ययोः मधुप्रधानं शूद्रस्य सर्वेषां च विरोधियदिति अ
स्यत्वमर्थः मुन्यङ्गादारादियद्वा द्योग्यमुक्तं तद्भाहारस्य प्रधानं समग्रफलेन यच्चम
विषयवैश्ययोः प्रधानं यत्क्रौडमस्तत्क्रौडस्य एतत्त्वतयव्यतिरिक्त्यद्विरे
धि रूपा प्रतिष्ठं अस्मत्कादियच्च विहितं हविष्यं कावशाकादितत् सर्वेषां सर्वफल
दानेति नियमिविशेषात् फलविशेषमाह कृतकं तावेदिनश्च पश्यन् वै सत सुतानपि

द्युतं रुषिं वणिङ्गो वरि शक्तिं शफोस्तथा ब्रह्मवर्चसिनः पुत्रान् स्वर्गं मुन्यैः कुप्यते शांति
 श्रष्टं सर्वकामानां शिरोमण्डलः सदा प्रतिपत्तु प्रभृतिषेकां वने गिरिष्वक्षतदेशी शब्देनात्तु
 तयिवेतेनास्तत्रादौ सदा कल्पवृक्षं दृष्ट्वा लयती कन्याविदिने जामातृनां तद्विद्वत्पुत्रः कुरु
 संपन्नाः पशवः कुद्राश्च वयः सुताः सन्त्रागं वृत्तिनिः धूनं दूतविनयः रुषिं रुषिप्रस
 वाराद्व्यवाशिज्यत्वाभः दिशपात्रादयः पुरुषाश्च स्वादयः ब्रह्मवर्चसिनः पुत्रः ते
 राध्यथनव्रतदशो नृपानां नितंते जीवन्मुक्ते सततं स्वर्गं विदि परजते तद्विद्वत्पुत्रः
 त्रपुसीसादिकुप्यते शांतिं श्रेष्ठं तद्विद्वत्पुत्रः स्वर्गं विदि परजते तद्विद्वत्पुत्रः
 स्वादयः एतानि कन्यादिनिचतुर्दश सुफला निचतुर्दश प्रतिपत्तु प्रभृतिषेकां वने गिरिष्वक्षतदेशी
 तासु चतुर्दशीर्वर्जिता चतुर्दश मुक्तिथिषु आदित्यथाक्रमेण प्रीतिं देवैः न शत्रुं राहतां मेत

व

द्युतं रुषिं वणिङ्गो वरि शक्तिं शफोस्तथा ब्रह्मवर्चसिनः पुत्रान् स्वर्गं मुन्यैः कुप्यते शांति
 श्रष्टं सर्वकामानां शिरोमण्डलः सदा प्रतिपत्तु प्रभृतिषेकां वने गिरिष्वक्षतदेशी शब्देनात्तु
 तयिवेतेनास्तत्रादौ सदा कल्पवृक्षं दृष्ट्वा लयती कन्याविदिने जामातृनां तद्विद्वत्पुत्रः कुरु
 संपन्नाः पशवः कुद्राश्च वयः सुताः सन्त्रागं वृत्तिनिः धूनं दूतविनयः रुषिं रुषिप्रस
 वाराद्व्यवाशिज्यत्वाभः दिशपात्रादयः पुरुषाश्च स्वादयः ब्रह्मवर्चसिनः पुत्रः ते
 राध्यथनव्रतदशो नृपानां नितंते जीवन्मुक्ते सततं स्वर्गं विदि परजते तद्विद्वत्पुत्रः
 त्रपुसीसादिकुप्यते शांतिं श्रेष्ठं तद्विद्वत्पुत्रः स्वर्गं विदि परजते तद्विद्वत्पुत्रः
 स्वादयः एतानि कन्यादिनिचतुर्दश सुफला निचतुर्दश प्रतिपत्तु प्रभृतिषेकां वने गिरिष्वक्षतदेशी
 तासु चतुर्दशीर्वर्जिता चतुर्दश मुक्तिथिषु आदित्यथाक्रमेण प्रीतिं देवैः न शत्रुं राहतां मेत

आस्तिकः अद्वैतान्ध्रवपेतमदमत्सरः कृतिकामादिहृत्वा नरराज्येति प्रतितनूत्रयः आहं ददा
 तिसयथाक्रमेस्वर्गोनायुः पर्यन्तानकाभानाति यथास्तिकः अद्वैतान्ध्रवपेतमदमत्सरः क
 तिकामादिहृत्वा नरराज्येति प्रतितनूत्रयः आहं ददातिसयथाक्रमेस्वर्गोनायुः पर्यन्तानकाभ
 नाति यथास्तिकः अद्वैतान्ध्रवपेतमदमत्सरः कृतिकामादिहृत्वा नरराज्येति प्रतितनूत्रयः आहं ददा
 तिसयथाक्रमेस्वर्गोनायुः पर्यन्तानकाभानाति यथास्तिकः अद्वैतान्ध्रवपेतमदमत्सरः कृतिकामादिहृत्वा नरराज्येति प्रतितनूत्रयः आहं ददा
 तिसयथाक्रमेस्वर्गोनायुः पर्यन्तानकाभानाति यथास्तिकः अद्वैतान्ध्रवपेतमदमत्सरः कृतिकामादिहृत्वा नरराज्येति प्रतितनूत्रयः आहं ददा
 तिसयथाक्रमेस्वर्गोनायुः पर्यन्तानकाभानाति यथास्तिकः अद्वैतान्ध्रवपेतमदमत्सरः कृतिकामादिहृत्वा नरराज्येति प्रतितनूत्रयः आहं ददा
 तिसयथाक्रमेस्वर्गोनायुः पर्यन्तानकाभानाति यथास्तिकः अद्वैतान्ध्रवपेतमदमत्सरः कृतिकामादिहृत्वा नरराज्येति प्रतितनूत्रयः आहं ददा
 तिसयथाक्रमेस्वर्गोनायुः पर्यन्तानकाभानाति यथास्तिकः अद्वैतान्ध्रवपेतमदमत्सरः कृतिकामादिहृत्वा नरराज्येति प्रतितनूत्रयः आहं ददा
 तिसयथाक्रमेस्वर्गोनायुः पर्यन्तानकाभानाति यथास्तिकः अद्वैतान्ध्रवपेतमदमत्सरः कृतिकामादिहृत्वा नरराज्येति प्रतितनूत्रयः आहं ददा
 तिसयथाक्रमेस्वर्गोनायुः पर्यन्तानकाभानाति यथास्तिकः अद्वैतान्ध्रवपेतमदमत्सरः कृतिकामादिहृत्वा नरराज्येति प्रतितनूत्रयः आहं ददा

परमातिब्रह्मलोकप्राप्तिः धनं सुवर्णदिवेदाक्रमविदादयः तिष्ठन्ति हि तेषां ब्रह्मलोकः दि
 कुर्ध्य सुवर्णरेजतव्यतिष्ठन्ति तां प्रादिगावः प्रसिद्धाः अजाः यान् यस्व अश्वः अश्वः अश्वः
 जीवने ॥ मानहृद्गानित्येति दत्तेरिह पितामह इत्यनेन पितामहोऽहं जन्तुः प्रजैव
 तीत्यक्तं तदनुपपन्नं प्रातिस्विकाशुभाशुभकर्मवशेन स्वर्गोन्नतकादिगतानां मनुष्या
 णां पुत्रादिनिर्देतेरनुपाणादिनिस्तस्य संभवात् संनवेपि स्वयमात्मानां मय्यनाशानां
 कथं स्वर्गादिफलप्रयत्नं त्यत आह वसून् दादितिसुतः पितरः आहं देवताः प्राणा
 तिमनुष्याणां पिह न आहं जन्तुः पिताः आहं देवताधनविद्याः स्वर्गोन्नतकादिगतानां मनुष्या
 णां पुत्रादिनिर्देतेरनुपाणादिनिस्तस्य संभवात् संनवेपि स्वयमात्मानां मय्यनाशानां
 कथं स्वर्गादिफलप्रयत्नं त्यत आह वसून् दादितिसुतः पितरः आहं देवताः प्राणा
 तिमनुष्याणां पिह न आहं जन्तुः पिताः आहं देवताधनविद्याः स्वर्गोन्नतकादिगतानां मनुष्या
 णां पुत्रादिनिर्देतेरनुपाणादिनिस्तस्य संभवात् संनवेपि स्वयमात्मानां मय्यनाशानां
 कथं स्वर्गादिफलप्रयत्नं त्यत आह वसून् दादितिसुतः पितरः आहं देवताः प्राणा
 तिमनुष्याणां पिह न आहं जन्तुः पिताः आहं देवताधनविद्याः स्वर्गोन्नतकादिगतानां मनुष्या

अशरीरमानेनात्मानमात्रं विदुः शरीरविशिष्टा आत्मानं न चेत्येवमविशिष्टदेवता
 सहिता एव देवतादयः पित्रादिशब्देनोच्यन्ते अतश्चापि विशिष्टदेवतावस्त्वयः पुत्रा
 दिनिर्दिष्टेनान्नपानादिनात्मनाः संतस्तानपि देवत्तादीन् स्तर्पयति कर्तुं यत्प्रयत्नः
 लेन संयोजयति यथा मातापुत्रं पापण्यत्वं नदीहृदाः न पानादिना स्वयं प्रयत्नः
 न तत्रासतीत्यत्र उक्तं तत्प्रयत्नं न चेत्येवमविशिष्टदेवतावस्त्वयः पुत्रा
 योजयति तद्वत् वसं योऽहं अस्मिन् यत्तपितः पित्रादिना महप्रतितामहशब्देना
 ध्यानं कृत्वा देवत्तादय एव प्रादुर्देवता प्रादुर्कर्मणः संपन्नमृताः किमनोमनुष्या
 अपि त्वं देवत्तादीन् अयं प्रादुर्कर्मणः तर्पयति ज्ञानशक्त्या तिसृष्वङ्गैः कि
 मन्नं कृत्वा तर्पयति अपितु प्रादुर्कारिणः आयुः प्रजापते विष्णोस्त्वयं नो ह्यसु

त्वमिन्द्रायेधकारात्तद्वाक्त्रिंशत्तयमपि त्वं स्वयं प्राताः पितामहावस्त्वयः प्रयत्नेति
 ॥०॥ ॥ इति प्रादुर्कर्मणः ॥०॥ श्रीगुरुनमस्तु ॥०॥ श्रीगुरुनमस्तु ॥०॥ श्रीगुरुनमस्तु ॥०॥
 तव हृदये समय मार्गशीर्ष शुद्ध ५ तमे सुक्ते लक्ष्मणमुनिः ॥ सुमनस्तु ॥ श्री